

[Miljøministeren]

skal sættes for det øvrige Europa, og sådan er det jo også allerede i videre og videre udstrækning. Med hensyn til luftforurening og vandforurening er det jo den danske målsætning, som gradvis er ved at blive den fælleseuropæiske målsætning, og vi skal videre ad den vej.

Med hensyn til kommunerne har jeg nok givet de tilkendegivelser, jeg skal, også vedrørende genbrug.

Så berørte hr. Svend Aage Jensen spørgsmålet om mere skat på forurenende virksomheder og skattelettelser for renere teknologi-virksomheder. Man må vel sige, at de afgifter, som kommer, og de forureningsbegrænsende virkemidler, der sættes ind over for de forurenende virksomheder, er en omkostning for dem. Kald det skat eller kald det afgift, men det er jo også en omkostning, når man laver udledningstilladelser. Der er altså allerede i dag ekstra omkostninger ved at forurene, og det skulle så være instrumentet, som skulle gøre, at det kan betale sig at gå over til renere teknologi.

De omsættelige forureningstilladelser, som også har været nævnt tidligere i dag, har man kun nogle få erfaringer med i USA. Vi følger dem nøje, det er som sagt kun USA, der har brugt dem indtil nu, men vi vil naturligvis følge dem nøje som et ekstra instrument.

Fru Marianne Jelved var også positiv over for planen og sagde, at vi kan da hele tiden stramme den op og holde øje med det. Det er jeg enig i, det er jo også ideen med miljøbeskyttelsesloven, hvor vi jo netop hele tiden laver substitutioner for at gøre det bedre.

Fru Marianne Jelved ønsker, at de samlede samfundsmæssige omkostninger ved produktionerne og for vores adfærd skal indarbejdes i priserne. Det er jo lige præcis pointen i forbindelse med miljøafgifterne, men vi skal lige være opmærksomme på, at hvis vi fra den ene dag til den anden kastede de samlede samfundsmæssige omkostninger over på produktpriserne, tror jeg faktisk, at borgerne ville blive temmelig trætte af dette Folketing, for de omkostninger ville jo blive lagt oven på det eksisterende skatte- og afgiftstryk.

Derfor forsøger regeringen at omlægge hele dette system således, at disse omkostninger regnes ind i priserne, mens personskatterne eller andre afgifter til gengæld lettes.

Så det er miljøpolitisk meget rigtigt at få disse afgifter sat op, så de afspejler de samfunds-

mæssige omkostninger, men jeg tror ikke, at nogen i virkeligheden ville have ansvaret for at gøre det fra den ene dag til den anden uden at se på den anden side af det, nemlig personskatterne og de øvrige afgifter, og det er det, regeringen arbejder på at ændre, men i et nyt balanceforhold.

Fru Marianne Jelved nævnte nogle negative spærringer for renere teknologi, og det er rigtigt, at de er der, og vi skal hele tiden se at få dem fjernet. Når vi nu alle sammen er så forbrugsbevidste og miljøbevidste, kan jeg sige, at jeg har fået oplysning om, at Gram ikke sætter sit miljørigtige køleskab i produktion, fordi de ikke regner med, at kunderne vil give 500 kr. mere for det. Så det er noget med, at vi alle sammen skal lære, at det kan koste 500 kr. mere at være miljøbevidst. Det er ikke noget, Folketinget kan klare, det klares altså ved, at vi er villige til at give de 500 kr. mere, og det er så et spørgsmål om en almindelig øget miljøbevidsthed.

Det er også rigtigt, at det kan virke mærkeligt på de virksomheder, der har opfyldt kravene, at de pludselig ser, at en anden virksomhed får en dispensation, men dér kommer balancen ind: Gives der ikke dispensation, falder en arbejdsplads væk, gives der dispensation, ryger der pludselig en hurtig investeringsfordel; der skal altså hele tiden en afvejning til. Jeg tror ikke, at man ville acceptere, hvis jeg sagde, at jeg aldrig nogen sinde gav dispensationer, for så ville man sige, at jeg ødelagde arbejdspladser, som kunne have været reddet, hvis de havde fået et år mere. Det er et spørgsmål om balance, men dispensationer er selvfølgelig ikke noget, man skal klatte væk.

Hr. Glønborg vil jeg takke for de meget præcise og venlige ord. Hr. Glønborg har en evne til at sammenfatte det, det drejer sig om, i nogle gode formuleringer, og jeg synes, at han også her viste det ved at sige, at sund fornuft, der forbinder ideelle mål med praktiske muligheder, var det, der lå i planen; det blev jeg glad for, for det er det, der har været formålet med den. Jeg er også enig i hr. Glønborgs politik om, at vi skal tage et skridt ad gangen, men det skal være et skridt, der er stort nok til, at vi får den rigtige effekt, men det må ikke være så tungt, at det smadrer noget i utide.

Jeg er også enig i, at ansvarliggørelse er nøgleordet, og så kommer vi til ordene rein-